

Havlan, P.; Kliková, A.; Průcha, P.: Stavební právo

Linde Praha, 2005, 163 s.

Karel Marek*

V nedávné době obohatila náš knižní odborný trh nadepsaná knížka. Kromě úvodu je dílo členěno do devíti částí.

Cílem práce bylo seznámit čtenáře s instituty práva veřejného, a to s těmi, které jsou v praxi nejfrekvencovanější. Soukromoprávních institutů se dílo dotýká jen okrajově. U veřejného stavebního práva se jedná o obsah výkonu veřejné správy na úseku stavebnictví, zatímco soukromé stavební právo se věnuje vztahům mezi zhotoviteli a objednateli při provádění děl – staveb. Veřejnému stavebnímu právu je i vlastní určitá metoda právní úpravy, kdy jde o autoritativní uplatňování práva ze strany orgánů veřejné správy.

Pojednání o územním plánování je z pera doc. Průchy (s. 9–35); texty nazvané Správní řízení, Organizace, Územní řízení, Stavební řízení, Kolaudační řízení a Odstraňování staveb (s. 36–137) zpracovala JUDr. Kliková; část pod nadpisem Sankce (s. 138–154) vytvořil doc. Průcha. Dílo uzavírá rozsahově úzká, ale obsahově pochopitelně významná část o vyvlastnění (s. 155–163) autora doc. Havlana.

Veřejné stavební právo prošlo zajímavým vývojem, ve kterém se liší čtyři základní vývojové etapy. Nejprve platilo v Čechách, na Moravě a ve Slezsku celkem pět stavebních řádů. Ve druhé etapě pak byly uplatňovány zákony z r. 1949, a to do roku 1958, kdy byla oddělena úprava územního plánování a stavebního řádu. V roce 1976 pak byl vydán známý „zákon padesát“ (zák. č. 50/1976 Sb.) o územním plánování a stavebním řádu. Tato právní úprava je stále součástí našeho právního řádu, i když se nové řešení již řadu let připravuje a mělo by právě nyní navázat na již vydaný nový správní řád.

Knížku – kterou lze užívat i jako praktickou příručku – jistě uvítá řada praktiků působících ve výstavbě, uvítají ji i studenti kurzu Správního práva a Stavebního práva (různých fakult), najde si však svoje čtenáře

(názorově je velmi podnětná) i mezi správněprávní odbornou veřejností a odborníky a autory zaměřujícími se na problematiku výstavby z pohledu jiných právních odvětví.

Publikace byla původně koncipována širěji. Ostatně i její členění (kdy jsou kapitoly číslovány I.1 až I.9) to zasvěcenému připomíná. Měla obsahovat i pojednání o obchodněprávních smlouvách, které se ve výstavbě nejčastěji používají. Měla tedy ještě obsahovat pojednání o kupní smlouvě, smlouvě o dílo, smlouvě o uložení, smlouvě o skladování, smlouvě mandátní a smlouvě komisionářské a smlouvě o kontrolní činnosti. Tím by zřejmě vzrostl význam knížky tehdy, kdy je využívána jako praktická pomůcka. Měla by „obě v jednom“. Dílo by však bylo rozsáhlejší. Nakladatelství pak od této koncepce upustilo. Jsem přesvědčen, že toto širší koncepční řešení si v blízké perspektivě svoje autory i nakladatelství (možná i opět Linde Praha či nakladatelství universitní) najde. Tyto poznámky k obsahovému zaměření díla však nijak nechtějí snižovat jeho obsah a význam. Jde o práci, která bude patřit mezi práce vyhledávané a jistě se dočká dalších vydání.

Publikace je vhodně členěna i v další podrobnější struktuře. Významný text a klíčové pojmy jsou označeny tučně. Najdeme zde i poměrně bohatý citační a vysvětlující poznámkový aparát. Dílo obsahuje i některé vzory podání (např. žádost o vydání stavebního povolení, návrh na vydání kolaudačního rozhodnutí, žádost o povolení k odstranění stavby) a některé příklady.

S publikací se může čtenář seznámit „na první čtení“, patří pak mezi ta díla, u kterých bude velmi užitečná i jejich použitelnost při řešení „zadání, která nám život přináší“, třeba před podáním stavebního povolení. Autorům patří naše poděkování.

* Doc. JUDr. Karel Marek, CSc., Katedra obchodního práva Právnické fakulty Masarykovy univerzity, Brno